

Medlem for Ribe, naar han ikke netop har søgt en Lejlighed til at udgyde sin Veltalenhed over os Socialdemokrater, at paastaa, at det Forslag, der er stillet, er et Udtryk for Mangel paa Frihedssind. Det gaar jo nemlig ud paa at sikre Foreningsret for enhver, baade kristeligt dansk Fællesforbund og Fagforbundene, og hvilke andre Foreninger, der overhovedet kan nævnes. Men, som sagt, det har det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds oplyst om, og det skal jeg derfor ikke opholde mig ved.

Men jeg vil altsaa kun her slaa fast, at jeg har ikke sagt noget, som at ham paastaet i Fjor, og der er heller ikke sket noget, der berettiger det ærede Medlem for Ribe til at mene, at der er en Forskel i Opfattelsen mellem det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds og mig. Vi have ikke foretaget og agte ikke ikke at foretage noget over for Kristelig dansk Fællesforbund eller nogen anden Organisation, naar de ikke bekrige os, lige saa lidt som Arbejderne bekrige Arbejdsgiverne og deres Organisationer, naar de ikke bekrige Arbejderne. Men ovre i Horsens dikterede jo Dampskibsrederiforeningen først en Lønedsættelse, og dernæst dikterede den: Ingen Arbejder maa være i Organisationen. Det maatte være nogle ganske ejendommelige Mennesker, der ganske rolig vilde finde sig i det og sige: Vi hjælpe alligevel de Folk. Man maatte være Engle, hvis man, naar man er i Krig med en Part, med Glæde eller endog ganske rolig saa paa, at andre gaa hen og hjælpe Modparten. Naturligvis, Krig er ikke Fred, og naar to Parter strides, og en Trediemand saa vil hjælpe den ene af dem, maa han være forberedt paa, at han faar det andet Parti imod sig. Naar Arbejdere under en Kamp mellem Arbejdere og Arbejdsgivere slutte sig til de sidste og optræde som Skruebrækkere, er det ganske naturligt, at man da ikke kan betragte dem som Brødre og Kammerater, saa længe de foretage den Handling. Det kan man ikke gøre mellem Arbejdere, og det vil man heller ikke gøre i Bondekredse eller andetsteds; naar der er Strid og nogen falder fra eller gaar over til Modparten, maa de finde sig i Krigens Vilkaar.

Jens Busk: Jeg skal ikke forlænge Debatten ret meget, men jeg maa dog give et Tilsvaer. Jeg kan ikke se andet, end at der er en stærk Uoverensstemmelse mellem de 2 ærede Socialdemokrater. Det ærede

Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) staar nu op og siger: Krigen ovre i Horsens er Direktør Brandts; det Blod, der muligvis er flydt, kommer over hans Hoved. Nej, Skylden er den socialistiske Redaktørs derovre, der telegraferede til Ritzau og sagde: „Arbejdet er nedlagt. Det forenede Dampskibsselskabs Skibe ville ikke blive lossede.“ Grundet paa det kom der ingen Skibe. Nu kan det ærede Medlem sige: Ja, men Det forenede Dampskibsselskab vil ikke benytte andre Arbejdere end dem, der ikke ere i de socialistiske Fagforeninger. Hvoraf ser det ærede Medlem det? I Esbjerg proklamerede Redaktør Sundbo, at de skulde nedlægge Arbejdet; men det blev bare ikke nedlagt (Afbrydelse: Det var ikke Sundbo). Ja, det er en formel Ting; som de Herrer hænge sig i, naar det begynder at knibe; det er vel sagtens deres Fagforeningsformand, der skulde proklamere det. Men nok om det. De socialistiske Arbejdere i Esbjerg nedlagde ikke Arbejdet, og Det forenede Dampskibsselskab blev ved at søge der, og jeg antager, at det samme vilde have været Tilfældet i Horsens, hvis ikke den socialistiske Redaktør havde telegraferet til Ritzau. Hr. Brandt deler derfor Æren med den socialistiske Redaktør i Horsens, de to passe sammen i det Forhold. Det er det, der gør Forholdene i Horsens saa mærkelige, det er derfor, vi kunne fremdrage dem som Eksempel paa det socialistiske Tyranni; ellers vilde jeg ikke have fremdraget det, hvis jeg ikke bestemt vidste, hvorledes det hænger sammen.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds siger, at alle, der stemme for det her foreliggende Forslag, stemme ikke alene for de socialistiske Arbejderorganisationers Frihed, men ogsaa for de kristelige Fagforeningers og alle andre Organisationers Frihed. Men nu siger det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds: Ja men, det er slet ikke Fagforeninger, vi anerkende dem ikke; vi anse dem for Skruebrækkere og ville ikke have med dem at gøre. Her har jeg i min Haand henvend en Snæs Eksempler paa, at Socialisterne have nedlagt Arbejdet og ikke vilde arbejde sammen med dem, og det er ikke af anden Grund, end at de ikke ville træde ind i de socialistiske Fagforeninger. Hvis det ikke er Tyranni, hvad er det saa? Hvad Forskel er der paa Brandt og de Herrer? Hr. Brandt siger, at han vil ikke have socialistisk organiserede Arbejdere, og Socialisterne sige: Vi ville ikke arbejde sammen med andre end de socialistisk